

„Лота прави лом“, Астрид Линдгрен

Главни лик ове књиге је девојчица Лота. Она живи у Саламцијској улици са мамом, татом, братом и сестром. Њен тата је ту улицу назвао Галамцијска због дечије цике и вриске.

Једног јутра Лота се пробудила веома љута. Сањала је те ноћи да су њеног плишаног меду, њеног љубимца, тукли њени брат и сестра. Тај њен љубимац је, иначе, био прасе, али је за Лоту то био меда. Мама је покушавала да јој докаже да нико није дирао меду, али узалуд. Тог јутра, Лота је одбила да се обуче, да пије топлу чоколаду и да доручкује. Мама јој је донела бели џемпер који јој је бака штрикала, али Лота није хтела да га обуче. Колико је била љута, џемпер је исекла маказама и бацила у корпу за папир.

Касније је мама позвала да иду у продавницу, али да обуче бели џемпер. Лота није могла да прихвати позив, јер је џемпер већ уништила. Када је мама отишла, Лота је била јако љута па је написала писмо родитељима да је напустила кућу и отишла код комшинице, тета Берге. Пошто је била гладна и необучена, тета Берга јој је поклонила један џемпер који је сама иштрикала и дала јој да доручкује. У новој кући није било места за Лотин кревет, па је добила понуду да живи у старој шупи. Прихватила је и отишла да сређује свој нови стан. Касније су јој у посету дошли мама, брат и сестра. Лота се пред њима правила да јој не недостају. Мама је отишла, а она је остала да се игра са братом и сестром. И татин позив за вечеру је одбила и остала при свом да ће спавати у шупи.

Када је пао мрак и када је остала сама, била је уплашена, усамљена и тужна. Почела је да пева не би ли отерала страх. Али то није помогло и почела је да плаче. Тада је чула татин глас. Рекла му је да жели кући и он је одвео. Лота је признала мами да је исекла бели џемпер, али и да је добила нов од тета Берге. Обе су се извиниле једна другој због понашања. Мама је однела Лоту у њену собу и њен креветић. Пожелеле су једна другој лаку ноћ и пољубиле се.

Књига је врло занимљива јер прича о великој љубави између родитеља и деце. Учи нас да треба да будемо послушни и искрени и да признамо грешке, ако их направимо. А родитељи ће увек бити ту за нас и увек ће нам све опростити.

ПОРОДИЦА И ЉУБАВ У ПОРОДИЦИ СУ НАЈВЕЋЕ БЛАГО!